

[Ebba Strange]

linger fra den skyldige to gange tidligere, ville det ikke have været muligt at foretage nogen varetægtsfængsling i den sag, for man havde ingen at varetægtsfængsle. Alligevel fastholdt hr. Torben Lund, at han havde ondt i sin retsfølelse, og det mente han også at en stor gruppe i den danske befolkning havde.

Det er klart, at en sådan sag griber hr. Ninn-Hansen – der nu er blevet justitsminister – fordi det passer som hånd i handske til den politik, som Det Konservative Folkeparti har stået for i de mange år, der er gået.

De socialdemokrater, der måtte ønske at studere den politiske historie, kunne også gå helt tilbage til 1935, da varetægtsfængsling af retshåndhævelsessensyn blev indført. Da kritiserede de den nemlig også.

Det, vi gør i dag, er sørgeligt, så min lykønskning er selvfølgelig præget af vrede og ked-af-det-hed – jeg ved ikke, hvad det ellers hedder; kedsomhed er noget helt andet, så derfor måtte jeg bruge det ord. Jeg synes, det er en sørgelig dag i vores retspolitiske historie, og jeg håber, at vi får lejlighed til at rette op på det ved en senere lejlighed.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Varetægtsfængsling, fængsling af et medmenneske, uden at det er dømt i forvejen, har vi i Danmark kun brugt ved meget alvorlige straffelovsovertrædelser, hvor strafferammen har været år. Det, der nu foreslås, er, at der skal ventes en endelig dom på 60 dage. Ville det så være urimeligt at sige, at vi i hvert fald må være sikre på, at det lovgrundlag, hvorefter vi nu skal varetægtsfængsle, altså putte folk i fængsel, uden at de er dømt i forvejen, var meget klare og letgennemskuelige straffeparagraffer? Jeg synes, det da var det mindste, man kunne kræve, men hvad svarer justitsministeren. Jeg stillede ham spørgsmålet under anden behandling. Han ønskede dengang ikke at besvare det. I udvalget har jeg stillet det samme spørgsmål, og hvad er det for et svar, vi har fået? Vi har fået at vide, at netop på dette område, hvor et flertal agter at gribe ind, er paragrafferne unødigt komplicerede og vanskelige at gennemskue, men alligevel siger man: fængsl bare folk, uden at de er dømt i forvejen! Ville det være urimeligt, at man dog i det mindste bragte lovgrundlaget i orden, før man gik

til denne gennemførelse af retshåndhævelsesarrest, altså at fængsle folk uden lov og dom af hensyn til en eller anden tænkt folkestemning?

Ministeren har måttet oplyse, at kun i 50 pct. af tilfældene, når det gælder § 244, stk. 3, om grov skade, vold med skade på legeme eller helbred, holder den anklage.

I § 244, stk. 2, hvor det drejer sig om vold af særlig farlig karakter, er det kun i 62 pct. af tilfældene. I ingen andre tilfælde med varetægtsfængsling har vi en så dårlig overensstemmelse mellem den oprindelige anklage og den endelige dom. Var det dog ikke en rimelig ting, at man ordnede voldsparagrafferne, før man gik til dette brud med retstilstanden i Danmark? Det burde man dog kunne enes om.

Det helt fortvivlende er, at uanset hvad vi ville gøre ved den siddende justitsminister, fik vi ikke en ny justitsminister af en anderledes karakter. Den justitsminister, der ville komme fra Socialdemokratiet, ville gøre det samme.

Danmark står i disse dage anklaget for Menneskerettighedskommissionen for uberettiget indespærring af en 11-årig dreng. Det, vi lægger op til her, er, at Danmark atter skal risikere at blive indklaget for Menneskerettighedskommissionen. Er det noget, som dette flertal vil stræbe efter? Man kan ikke være bekendt at bære sig sådan ad. Man kan kun som fru Ebba Strange henstille, at Socialdemokratiet besinder sig og lader være at stemme for dette lovforslag i dag.

Tinning (VS):

Hr. Torben Lund er ved at blive lukket ind i justitsministerens varmetue, og det er desværre noget, hr. Torben Lund slet ikke kan stå for. Han synes, det er så sødt.

Retshåndhævelsesarrest er noget mærkeligt noget. Man skulle tro, at retshåndhævelsesarrest handlede om at håndhæve retten, at det, vi diskuterer, er, at vi skal håndhæve retten. Men det er overhovedet ikke det, denne sag drejer sig om. Den drejer sig såmænd heller ikke så meget om hr. Torben Lunds retsfølelse – det gør den også – som om, at vi nu skal udvide adgangen til at straffe folk før dom. Det er at spærre folk inde, som ikke nødvendigvis har begået en forbrydelse, men om hvem vi har en særligt bestyrket mistanke